

7
D. F. G.

THESES
PHILOSOPHICÆ,

Quas,

Suffragante Ampliſſ. Facult. Philoſ. in Reg. Acad.

Aboëniſi,

PRÆSIDE

MAG. CAROLO
MESTERTON

Log. & Metaph. PROFESSORE Reg. & Ordin.

Examini bonorum publico modeſte offert

JACOBUS MONTHELIUS,

Aboëniſis.

In Aud. Maj. d. II. Junii MDCCL. H. A. S.

ABOÆ,

Excud. JOH. KÆMPE, Reg. Acad. Typogr.

D. R. G.

THESES
PHILOSOPHICÆ

Præsentatae a Jacobo Montheideo, Magistro
Philosophiæ in Collegio Carolino

PRÆSIDIO

M. CAROLO
MESTERTON

Magistro Carolino, Praeside

Examinatae a Jacobo Montheideo, Magistro

JACOBUS MONTHEIDUS

In Anno MDCCLXXII. A. S.

ABO

Excudit JOH. KEMPER, Reg. Acad. Typogr.

I. N. 7.

Thef. 1.

EX definitione temporis, quod sit
ordo successivorum in serie continua,
rectissime inferitur primo, tempus
non esse substantiam, neque ullam exi-
stere partem temporis, nisi quæ per exi-
stentiam rerum successivam determi-
netur. Secundo, Ideam temporis in abstracto
spectati esse ideam entis imaginarii.

Thef. II.

Spatio nullum competit tempus in-
sternum, ejusque duratio nisi ex
coexistentia substantiarum mutabili-
um intelligi nequit.

Thef. III.

Duratio sine tempore soli competit
enti absolute infinito, omnes
vero res finitæ in tempore durant.

Thef. IV.

Si mundus non esset in partes actu-
ales distinctus, nulla in eo conspi-
cua foret Numinis sapientia.

Thef. V.

Actio indistans & generatio æqui-
voca, communia veritatis habent
criteria.

Thef. VI.

Nexus rerum consistit in earum re-
latione ad se invicem, vi cuius
altera continet rationem sufficientem
alterius.

Thef. VII.

Nexum in hoc mundo universa-
lem qui negat, principia etiam
rationis sufficientis & contradictionis
respu-

respuit sine quibus philosophus est tal-
pa cæcior.

Thef. VIII.

Nulla datur materiae quantitas exi-
gua quantumvis, in qua non in-
volvatur creaturarum multitudo, ex
quarum coexistentia, varietate & ne-
xu mutuo singularis oritur elegantia.

Thef. IX.

Elegantia creaturarum mundum
hunc corporeum constituentium
intrinsicca non est mere physica.

Thef. X.

Elegantia intellectualis sive Meta-
physica creaturarum consistit in
modo, quo existunt inter se & ope-
rantur.

Thef. XI.

Elegantia creaturarum mundum
hunc corporeum constituentium
intrinsicca est intellectualis sive Meta-
physi-

6
physica, quæcunqve demum sit earum
natura & essentia.

Thef. XII.

Spiritus dari, notius est, quam dari
corpora.

Thef. XIII.

Atributa spiritus in genere, vel po-
sitiva vel negativa sunt. Hæc
dicuntur, non quæ aliquid simpliciter
de spiritu negent; sed quæ negativa vo-
ce efferuntur, sub quæ conceptus ta-
men formatur rei positivæ, ut incor-
ruptibilitas, immortalitas. Illa dicun-
tur, quæ efferuntur voce affirmante
non negante, & sub quæ etiam con-
ceptus fit rei positivæ, ut simplicitas,
intellectualitas.

Thef. XIV.

Necessarium est, cujus oppositum est
impossibile. Qui itaque vult mun-
dum necessarium esse, ostendet contra-
dictio.

7
dictionem involvere, mundum non
existere potuisse.

Thef. XV.

Mundum habere fines demonstrat
ratio invictis argumentis, mo-
dum vero, sive fines mundi designare
temerarium est.

Thef. XVI.

Philosophiam Theologiæ polemicæ
prudenter tractandæ, utilissimam
esse perspicuum est.

Thef. XVII.

Omnia rerum in se possibilis est
cognitio philosophica.

Thef. XVIII.

Ad thesaurum veritatum Theologi-
carum quoque pertinent notiones
Theologiæ per abstractionem & com-
binationem formatæ. Logica istarum
notionum rationem exponit: proptere-
aque

8
aque eo ipso hæc Philosophiæ pars The-
ologiæ utilis est.

Thef. XIX.

Eorum, qui syncretismum quen-
dam inter Scripturam Sacram, &
quæ in ea continentur Divina dogma-
ta, & inter sectarum, vel veterum, vel re-
centiorum placita instituire conati
sunt, haud sane exiguus est numerus.

Thef. XX.

Hostes Philosophiæ etiam omni æ-
tate fuisse, qui inimicum adver-
sus eam foverent animum, historia
philosophica testis est. Qui omitti
quidem possent, cum philosophari
ipsi nollent.

TANTUM.

